

Krzysztof Olaf Żochowski

OPOWIADANIA ANATOMICZNE

OPOWIADANIA ANATOMICZNE

to książka, która łączy opis struktur anatomicznych z pobudzającą dziecięcą wyobraźnię narracją. 12 opowiadań koncentruje się wokół różnych układów narządów, wprowadzając nie tylko w ich opis, ale również utrwaloną w kulturze symbolikę. Napisana w formie listu do dziewczynki, w radosny i uczący wdzięczności do życia sposób wprowadzi młodych pasjonatów, a zwłaszcza pasjonatki, interesujących się budową ciała człowieka w świat anatomii oraz próbę zrozumienia znaczenia poszczególnych części organizmu dla jego funkcjonowania.

Książka zawiera unikatowe rysunki przeznaczone do kolorowania. Dedykowana jest dzieciom od ósmego roku życia.

KRZYSZTOF OLAF ŻOCHOWSKI

– ur. w 1993 r., lekarz. Szczęśliwy ojciec chrzestny Miccia i Gabrysi oraz wujek Tadzia, Piotrka i Sylwka. Przyszłość zawodową wiąże ze specjalizacją z psychiatrii dzieci i młodzieży. Uformowany w ramach Stowarzyszenia Harcerstwa Katolickiego „Zawisza” Federacji Skautingu Europejskiego i nadal tam działający. Człowiek wielu pasji i zainteresowań, wśród których ważne miejsce zajmuje poznawanie i wspieranie zdrowego rozwoju dzieci i młodzieży na polu edukacji, harcerskim i rodzinnym.

PRZEJDŹ
do księgarni online:
www.sorus.pl

Sorus

Krzysztof Olaf Źochowski

**OPOWIADANIA
ANATOMICZNE**

ILUSTRACJE

Joanna Dunin-Konieczna

Klaudia Bakuta

Sorus

Redaktor prowadzący
Wojciech Nowakowski

Redakcja
Izabela Dachtera-Walędziak

Projekt okładki
Marcin Dolata

Skład
Travel & Design Miron Kokosiński

Ilustracje
Janina Dunin-Konieczna (rysunki misiów),
Klaudia Bakuła (rysunki anatomiczne)

Copyright © by Krzysztof Olaf Żochowski 2023
Copyright © by Sorus 2023

Wydanie I, Poznań 2023

ISBN 978-83-67139-50-2

Wydaj z nami swoją książkę!
www.sorus.pl/dlaautorow

Wydawnictwo Sorus
Księgarnia internetowa: www.sorus.pl

Przygotowanie, druk i dystrybucja DM
Sorus Sp. z o.o.
ul. Bóżnicza 15/6, 61-751 Poznań tel.
+48 61 653 01 43
sorus@sorus.pl

Opowiadanie I

Czekając na Ciebie

Czekając na Ciebie, często o Tobie myślałem. Wyobrażałem sobie wówczas, że jesteś małą kuleczką, w której toczy się życie.

Twoje życie rozpoczęło się, gdy pewna wiadomość od taty została przyjęta przez mamusię. Tak zaczęła się Twa największa przygoda. Byłaś wtedy jedną malutką kulką, przez lekarzy nazywaną zygotą. Kiedy zaczęłaś rosnąć, rozpoczęły się dwa najważniejsze procesy podczas Twojego pobytu w brzuchu mamusi – dzielenie i różnicowanie. Z pierwszych podziałów stałaś się wieloma kuleczkami przypominającymi owoc – morulę, od

którego wzięło nazwę Twoje ówczesne stadium. Kiedy w kulce zaczęła się tworzyć pusta przestrzeń pośrodku – przygotowanie do rusztowania, jakim później stało się łożysko – pochylający się nad Tobą naukowiec mógłby stwierdzić – cóż za piękna blastocysta!

Kiedy od dnia Twojego początku na świecie pod słońcem minął już tydzień, przypominałaś słoik miodku. Coraz liczniejsze kuleczki otaczały dużą przestrzeń pęcherzyka żółtkowego – nazwane zostały trofoblastem, a zgromadzone na nakrętce gęsto upakowane inne – embrioblastem. To właśnie z tej wierzchniej warstwy embrioblastu rozwinęło się Twoje obecne ciało.

Na początku trzeciego tygodnia życia, na wierzchu Twoich kuleczek, zaczęło pojawiać się delikatne zgrubienie – tak zwana smuga pierwotna. Z niej niedługo potem rozwinęła

się struna grzbietowa – początek kręgosłupa i główki. Również w tym trzecim tygodniu pojawił się pierwszy ślad tego, co masz w środku główki i kręgosłupa – mózgowia i rdzenia kręgowego – które w tamtym momencie były jedynie płytką nerwową, a niedługo później rynienką nerwową.

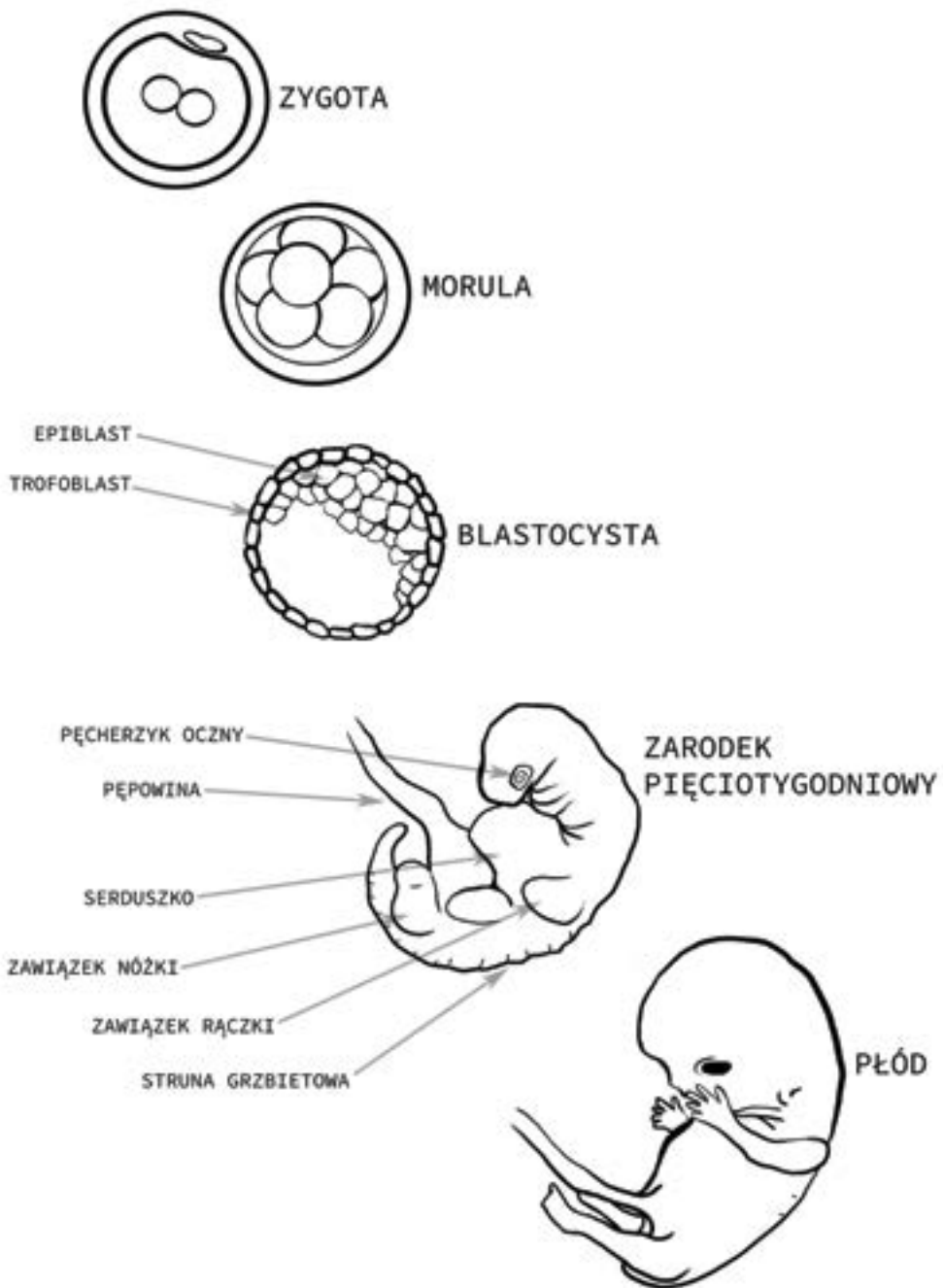
Około dwudziestego drugiego dnia życia, a więc na początku czwartego tygodnia, zaczęło bić Twoje serduszko, pompując krew przez naczynka. Twe ciało uformowało się już do tego czasu z coraz większej liczby kuleczek w zagiętego w części główkowej i tylnej małego dinozaura. W kolejnych tygodniach, pozostając w tej zagiętej pozycji, Twój rozwój nie zwalniał tempa, różnicowały się kolejne układy narządów, narządy i tkanki. Z każdym dniem stawałaś się coraz bardziej prabobasem. Od dziewiątego tygo-

dnia życia byłaś już malutkim człowieczkiem zwanym płodem. W brzuchu mamy czekała Cię jednak jeszcze długa droga.

Często wtedy o Tobie myślałem. Wyobrażałem sobie drogę, którą przebywasz, od kuleczki przez wszystkie te momenty, jakie Ci opisałem. Cieszyłem się z każdego Twojego stadium rozwoju przed narodzeniem. Robiłem to po cichu, w oczekiwaniu. Aż w końcu... pojawiłaś się na świecie pod słońcem. Poproś swoich rodziców, a pokażą Ci pierwsze zdjęcia. Byłaś śliczna od dnia narodzin.

Kiedy mijały kolejne lata poza brzuszkiem mamy, postanowiłem napisać dla Ciebie te opowiadania. Zapytasz na pewno – kim jestem? Przez tych 12 opowiadań chciałbym zostać Twoim przyjacielem. Możesz nazywać mnie wujkiem.

A teraz zamknij na chwilę oczy i podziękuj. Za każdy moment życia. Za każdą strukturę ciała, narząd czy układ narządów. Jest za co dziękować, obydwójce o tym wiemy. A teraz otwórz oczy i daj się poprowadzić jak na spacerze z wujkiem. W wyjątkowej przestrzeni, po wyjątkowej ziemi. Ziemi, z której zostałeś ulepiona, w przestrzeni Twojej wyobraźni. Gotowa na spacer? To ruszamy!

Kulki, w których toczy się życie

Miejsce na Twój rysunek